

ОГЛЯДИ

© Лазорик М.І., 2009

УДК: 612.6.051+222+225

ТЕЛЕГОНІЯ: ІСТОРІЯ, ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ, ПРАКТИКА

Лазорик М.І.

Ужгородський національний університет, медичний факультет, кафедра факультетської терапії, м.Ужгород

РЕЗЮМЕ: проаналізовано деякі джерела з історії виникнення телегонії як науки у середині XIX століття та доступну для широкого загалу Біблію. Показано, що основні положення телегонії чітко викладені у Старому та Новому заповітах як приписи, яких дотримувалися древні юдеї. Проаналізовано проблеми сучасного ігнорування положень телегонії.

Ключові слова: телегонія, Біблія

Телегонія – це наука про передачу потомкам родових ознак батьків (від грец. *tēle* – в далечінь, далеко та *gonē*, *gonos* – народження, породження).

Телегонія вивчає прояви ознак батьків у їх віддалених потомків і цим підтверджує їх спорідненість або відношення до даного роду. Вільний переклад може трактувати це явище та науку як “віддалене народження”.

З певних причин на даний момент ця наука перебуває в дивному становищі: вона існує, але результати та висновки з цих проблем перебувають під чітким табу – до широкої громадськості вони не доносяться і цілеспрямовано замовчуються.

Вважають, що телегонія існує з середини XIX сторіччя і її поява була продиктована потребами господарства.

Оскільки в той час найважливішою твариною в господарстві був кінь, то перед селекціонерами поставлено завдання вивести породу витривалих коней.

Селекціонери звернули увагу на диких зебр, які вирізняються винятковою витривалістю та працездатністю.

Для цього використали добре відомий метод – спарувати лошицю з самцем зебри. Але спарування нічого не дало: не тільки лошати з ознаками зебри (смугастого), але взагалі лошати одержати не вдавалося. Невтомні дослідники робили експерименти і в іншому варіанті: самку зебри спарувували з жеребцем – результат був невтішним [3].

Оскільки кобили були породистими, то вирішили використовувати їх для одержання породистих коней. У перших поколіннях одержували ко-

ней, а при одному з чергових спарувань таких кобил з жеребцем з’явилися смугасті лошата.

Добросовісні науковці ретельно описали у наукових виданнях дещо незрозуміле явище.

Досліди проводилися і з іншими тваринами, відкритий дивовижний феномен був підтверджений.

Лише кінологи та спеціалісти з виведення породистих кішок не були здивовані. Вони давно знали про появу непородистих собак та кішок при випадковому заплідненні непородистими собаками чи котами породистих тварин жіночої статі і давно використовували це в практиці: таких котів, кішок, собак та сук просто знищували. Вони знищували і тих породистих котів і собак, які вступали у випадковий контакт з непородистими кішками і суками.

Отже, появу у віддаленому потомстві ознак породи самця, який першим ввів сперму у статеві органи самки, було названо телегонією.

Одержані результати експериментальних досліджень були ретельно проаналізовані, і зроблено певні висновки.

Положення телегонії були чітко підтверджені стосовно людей.

Нам здалося дещо дивним, що явище телегонії вважається описаним лише в середині XIX століття. Тому вирішено провести пошук у деяких відомих джерелах інформації.

Ми звернулися до Біблії, яка є спільним джерелом трьох світових релігій – юдаїзму, християнства та ісламу (дано в порядку їх виникнення).

При цитуванні Святого письма та деякі інші важливі речі в тексті нами виділені жирним шрифтом.

У Старому заповіті [1] в книзі Буття в 38 главі розповідається про те, що син Якова Юда оженив свого сина Ера на дівчині Тамарі. Але Ер загинув і не мав дітей. Тоді за древньоєврейським звичаєм Юда наказав молодшому синові Онану оженитися на жінці брата свого. 38.8 “Вийди до жінки твого брата як дівер, сповни твій обов’язок, щоб зберегти потомство твоєму братові”. 38.9 “Знав же Онан, що це не його буде потомство, тож коли він увійшов до жінки свого брата, то викидав сім’я на землю, щоб не дати потомства братови своєму”.

Звертаємо особливу увагу на перше виділення “Знав же Онан” – то звідки ж це знав Онан? Напевно тоді це було добре відомо всім.

Викидання сімені на землю є нічим іншим як описом перерваного статевго акту (coitus interruptus).

Просимо вибачення за досить довгу цитату. Але, на жаль, мало молодих людей читають Біблію і мають інколи досить поверхневі уяви про написане там.

Для нас важливо виділити три речі.

1. Древньоєврейська релігія і суспільна практика вимагала для продовження потомства і збереження роду у випадку відсутності дітей у старшого брата давати його дружину молодшому брату, який має продовжити рід старшого брата.

Отже, було відомо, що молодший брат повинен продовжити рід старшого брата. Сучасною мовою це звучить дещо інакше – закладена старшим братом інформація при першому статевому акті з жінкою повинна була реалізуватися молодшим братом. Тут маємо чітко описане явище телегонії.

2. Молодший брат не бажає продовжити рід старшого брата, бо “знав, що це не його буде потомство”.

3. Побуває неправильне розуміння онанізму як явища. Онанізм плутають з мастурбацією. В той же час з тексту чітко випливає, що онанізм – це статевий акт з жінкою, коли насіння (сперму) викидають на землю.

Відсутність у розмежуванні цих двох понять призводить до прикрих помилок. Тисячі молодих людей, які живуть статевим життям з особами жіночої статі і для попередження вагітності “викидають насіння на землю” не підозріваючи, що вони є істинними онаністами. З погляду церкви вони є грішниками. В онанізмі часто звинувачують тих, хто просто мастурбує, причому механічно. Забувають, що існує і психічна мастурбація, яку помилково називають психічним онанізмом. Досить дивно говорити про “психічний” онанізм під час статевго акту з особою жіночої статі.

Наводимо й інші місця Святого письма з описом подібних до викладеного вище речей.

У Второзаконні [1] 25.5-10 також дано опис телегонії. У Біблії, виданій Всеукраїнським євангельсько-баптистським братством з нагоди тисячоліття християнства ця книга називається Повторення Закону [2] і розділ 25.5-10 носить спеціаль-

ну назву “Наказ про діверство”. Нагадуємо, що дівер відносно жінки – це брат чоловіка. Цитуємо за виданням братства, бо в текстах Второзаконня та Повторення Закону є деякі розбіжності, хоча вони несуттєві.

В цьому розділі вказано, що коли є два брати, один із них помре і не залишить після себе дітей, то 25.5 “...жінка померлого не вийде заміж назовні за чужого, – дівер її прийде до неї та візьме її собі за жінку, і подіверує її”. 25.6. І буде перворідний, що вона його породить, – стане він ім’ям його брата, що помер, і не буде стерте ім’я його з Ізраїля”. Далі мова йде про те, що відмова брата від виконання припису закону тягне за собою громадський осуд.

В книзі Руті 4.2 і далі за текстом описано виконання процедури одруження моавітянки Рут, яка не мала дітей після смерті чоловіка. Звертаємо увагу на одну особливість викладеного там: у 1.2 першим сином названо Махлона, а другим Кілона. У 1.4 “Одружились вони з моавітянками: одній було ім’я Орпа, а другій – Рута”. За логікою викладу в 1.2 дружиною Махлона мала бути Орпа, а Кіліона – Рут. Чіткості в цьому питанні текст не дає.

У наведених у списку літератури Бібліях ім’я чоловіка Рут перекладено Вооз [1] та Боаз [2]. Далі у викладі наводяться імена за [1]. Оскільки першому чоловікові Руті належала частка поля, то той, хто купує це поле, одружується на жінці померлого чоловіка. Оскільки найближчий родич першого чоловіка відмовився від поля, а отже і від одруження на вдовиці, то поле купив Вооз і взяв за жінку Руту “4.10... щоб зберегти ім’я померлого за його спадкоємством і щоб не зникло ім’я померлого з-поміж його братів та з-поміж громади рідного міста...”

Варто вказати тим, хто не читав Біблії, що народжений від такого шлюбу син Руті та Вооза Овид став батьком Єссея, а той став батьком царя Давида.

За законами телегонії, Вооз, будучи родичем батька синів Ноеми, відновив потомство одного з них – чи то Махлона чи то Кіліона. Вказуємо, що вище було наведено цитату 25.6, чиє ім’я буде відновлено народженням.

Але в тексті Біблії [1] у книзі Руті написано: “4.21. Салмон породив Вооза. Вооз породив Овида. 4.22. Овид породив Єссея, а Єсей породив Давида.” Тобто, Біблія однозначно визнає Вооза прадідом Давида.

Звідси робимо висновок, що вказані вище тонкощі телегонії (дитина другого чоловіка є практично відтворенням генетики першого чоловіка) були невідомі або недоступні для древніх юдеїв.

Ми вказуємо на те, на що можуть звернути увагу й інші вдумливі читачі Святого письма.

В Євангелії від Матея 22.24 у наведеній притчі про воскресіння мертвих після смерті є також унікальна річ. Цитується дослівно: “Учителю”, – ка-

жуть, – “Мойсей мовив: Коли хто вмре бездітним, то нехай брат його одружиться з його жінкою і відродить потомство брата свого”.

Далі за текстом слідує опис виконання цього мойсейового правила 7 братами, які всі після одруження з цією жінкою старшого брата помирили і всі 7 були на ній одружені. Але ні від кого дітей не було.

Ця ж притча наводиться також у Євангеліях від Марка (12.18-22), Луки (20.28-33).

Нас цікавить в усіх наведених вище текстах сама суть. Маємо приклад чіткого правила телегонії: перший брат вступає в шлюб з дружиною, не маючи потомства від неї, але дає інформацію про себе і про своє потомство. Тому наступний брат відновлює, або за Євангелієм відроджує “потомство брата свого”. Це є чітке слідування закону телегонії. Отже, древні, не розуміючи можливо суті, добре знали про сам феномен телегонії і використовували його в суспільній практиці.

Дійсно, “Нема нічого прихованого, що не відкривається, ані потаємного, що не виявляється” (Матв.10.26) і такого, що не було відоме раніше. Суть лише в поясненні і трактовці давно відомих явищ та речей.

Чітко встановлено, що при першому контакті статевих органів жіночої статі зі спермою чоловічої статі жіноча стать одержує певну інформацію.

Ця інформація у спермі є нічим іншим як половинним набором хромосом для запліднення і відтворення її у плоді і спадкоємцях.

Але одержана інформація може не реалізуватися народженням плоду від першого плідника. Вона “закарбовується” організмом жінки і реалізується через певний час при другому та наступних контактах з новими партнерами.

Тоді і народжується плід з явними або прихованими ознаками того партнера, який першим вступив у статевий контакт з особою жіночої статі. Реалізація одержаної інформації проявляється народженням плоду не від тих партнерів, які були потім, зокрема і хто був останнім, а того, який колись мав перший статевий контакт.

У наведеному вище випадку це було народження смугастого лошати при повторних контактах кобили з кінськими жеребцями.

Отже, перший партнер, сперма якого попала у статеві органи жінки залишає за собою такий сильний інформаційний слід, що всі або окремі майбутні плоди від інших осіб можуть мати фенотип (зовнішні і внутрішні ознаки) першопрохідця [3].

У 1985 році, пропускаючи через розчин ДНК лазерні фотони, молодому фізику П. Гаряєву з Москви вдалося виявити дивний феномен – за допомогою лазера вдалося записати інформацію про властивості ДНК у приладі, де цей розчин знаходився. Протягом 40 днів після досліду лазер виявляв цю інформацію, а потім прилад перестає відчувати присутність цієї ДНК. Далі або прилад

втрачає свою чутливість до цих молекул або вони кудись зникають.

Було звернуто увагу на те, згідно з релігійними поглядами, якраз через 40 днів після смерті душа відділяється і далі відходить у інші світи. Чи є щось спільне в цих 40 днях – це привід до роздумів.

Сперма з точки зору біофізики є розчином ДНК.

Звідси випливає, що інформація, яка попадає зі спермою вперше в організм особи жіночої статі, з погляду хвильової теорії, вносить суттєві зміни в її геном.

Тому на хвильовому рівні ця інформація залишається на все життя і реалізується в ембріоні чи ембріонах. Внесок наступних партнерів зі своєю порцією сперми може дещо і додавати, але ембріон буде будуватися на основі програми першого “зодчого”.

Проведення експериментів із вивчення телегонії привело до відкриття ще одного правила – якщо перший самець біологічно переважає наступних партнерів, то його інформація закарбовується і реалізується в ембріонах та плодах. Програми біологічно слабших партнерів практичної можливості для реалізації не мають.

Вкажемо, що індивіди чорної та жовтої рас є більш біологічно сильнішими, ніж представники білої раси [3].

Виникло питання про поширення цього феномену на людей.

Лише у другій половині ХХ століття проблема телегонії виявилася в усій повноті у людському суспільстві. Цьому сприяли широкі контакти людей різних рас та вибух дошлюбних статевих контактів, які до цього стримувалися традиційним суспільством та церквою. Телебачення, кіно, концерти з величезною аудиторією людей сприяли підризу моральних переконань і заборонений плід став доступним і солодким.

Відомі випадки народження чорних дітей від білих жінок і білих чоловіків, що стає шоком як для мам та татусів, так і дідусів з бабусями. Чітко зібраний анамнез виявляє колишні статеві контакти з темношкірими партнерами, коли статевий акт не закінчився народженням дитини.

Звертаємо увагу ще на один цікавий феномен.

Крім інформації, яку містить ДНК, в організмі людини є і інші носії спадкової інформації. Тому слід робити поправку і на дію інших чинників.

Виявилось, що перший у житті контакт статевих органів жінки як з оголеним, так і у презервативі статевим членом чоловіка лише при його торканні зовнішніх статевих органів або введенні у статеві шляхи жінки навіть без попадання туди сперми, є таким надзвичайно сильним інформаційним чинником, який веде до “закарбовування” цієї інформації організмом жінки з наступним відтворенням цієї інформації в дітях від іншого чоловіка. Не слід забувати і про любовну гру, під час

якої є можливості передачі і запису на хвильовому рівні інформації про партнера.

Звідси випливає, що перший статевий контакт жінки з чоловіком проявляється, з одного боку, стресом, а з другого – інформаційним вибухом, що супроводжується таким явищем, як телегонія.

Явище телегонії в сучасному світі знаходиться під негласним табу. Про нього потужні джерела засобів масової інформації (преса, телебачення, радіо) м'яко кажучи “забуває” або навмишно замовчує. Про причини та деякі висновки з такого замовчування скажемо нижче.

Церква категорично забороняє дошлюбні статеві зв'язки. Така ж сувора традиція існувала в королівських родинах при виборі жінки майбутнього чи діючого короля або царя, аж до відлучення від трону або недопущення до трону того, хто порушує такий порядок.

Описане явище як у колишній радянській пресі, так і зараз в українській особливо не афішується. Комусь дуже вигідно приховувати відому інформацію з метою розбещення молодого покоління, пропаганди вільної любові, дошлюбних статевих зв'язків.

При доведенні достовірної інформації про це явище широкому колу молодих людей багато з них стали б вести дещо інший спосіб життя. Єдиним питанням, яке слід ставити молодим людям, є таке: Чи хочеш ти годувати все життя чужих дітей, не будучи їх батьком? Відповідь майже завжди однозначна: ні. Тому роби все, щоб ти не годував чужих дітей.

Ця інформація дуже важлива для служителів культу, бо вони одержують дуже сильну зброю у боротьбі з розпустою у пропаганді цінностей християнської церкви. Шкода, що цьому не вчать у закладах, де готують священників.

Не можемо не зупинитись ще на одному дуже важливому факті.

Попадання виділень зі статевих органів чоловіка і жінки у неприродне середовище (рот, пряма кишка й інші) призводить до викривлення інформації і може викликати серйозні зміни в організмі партнерів аж до психозів.

Широко відоме “приворожування” бажаного хлопця за допомогою додавання до їжі або напоїв менструальних виділень жінки у мінімальних кількостях. Хлопець в повному розумінні стає зомбованим – хоче знати лише цю особу. Але через певний час настає прозріння – чари втрачають свою дію. Тепер психоз настає від усвідомлення того, що зробив.

Висновки бажано зробити кожному.

Особливу увагу слід звернути на міжрасові статеві контакти, які останнім часом пропагуються як спосіб покращення людської породи (вибачайте за сільськогосподарський термін).

При цьому береться відомий давно феномен кращих фізичних та розумових показників у ді-

тей, батьки яких народилися у більш віддалених місцевостях.

Це правило дійсно працює, але в межах одної раси або нації або близько-родинних народів.

При міжрасових шлюбах правило спрацьовувати може в першому поколінні. Наступні покоління дають дуже великий ризик народження дітей з фізичними та розумовими вадами.

Так, І. Каганець [3] наводить статистику результатів змішаних шлюбів між індіанцями та неграми у їх дітей та наступних поколіннях у Нікарагуа, Перу та США. Спадкові хвороби у США зустрічаються в 1,5 разу частіше у дітей при змішаних міжрасових шлюбах, а в тюрмах Нікарагуа і Перу потомки таких шлюбів складають 4/5 контингенту цих установ.

Про те, яких страшних кар зазнавали юдеї при одруженні їх з чужинцями, можна дізнатися зі сторінок Біблії [1,2]. При цьому зовні це було відступом від релігійних переконань, а по суті – боротьба за чистоту нації. При цьому варто зауважити, що часті шлюби між близькими родичами у юдеїв дали також негативний результат – у них велика частота хворих на спадкові хвороби.

Вище ми вказували на пропаганду дошлюбних статевих контактів у засобах масової інформації.

Це явище слід розглядати під кутом зору спроби стерти свій рід у потомках, бо діти ж належать тому, хто був першим статевим партнером. Отже, ЗМІ та суспільство в цілому обманує широкі кола громадськості і пропагує стирання роду, а ведучи бурхливу атаку на державну мову сприяє росту яничарів, які роду свого не знають, а мову забувають і теж ненавидять всіх і вся.

Звертаємо ще раз увагу на те, що в королівських родинах питання спадкоємця престолу було дуже важливим.

З огляду на ситуацію, яка складається зараз у королівських родинах Європи та світу та родинах дуже багатих людей, слід сказати, що практично іде зміна королівських династій та потомків багатіїв. Один за одним діти королівських чи князівських родів та багатіїв одружуються то на артистках, то на моделях, журналістках чи телеведучих. Це з помпою подається ЗМІ, все смакується і описується детально і тиражується мільйонними накладами газет та журналів. Їх весілля стараються повторити або перевершити вибрані багатії, бо кожен хоче сам такого кохання і такої яскравої мішури навколо одруження.

Але не слід думати, що всі актори та акторки, журналісти і журналістки та телеведучі і моделі до зустрічі з вибраними (мільйонерами, королівськими особами та просто багатими) зберегли цноту і не мали статевих контактів. А це значить, що європейські монархії на наших очах змінюють своїх спадкоємців, а мільйоне-

ри та мільярдери віддають статки чужим дітям.

Це є плата багатих та родовитих за стиль свого життя, за спеціально розроблений план та сценарій стирання родоходу та спадковості окремих націй, родів та окремих громадян, який спеціально насаджується сучасному суспільству у відкритій та нахабній формі.

Висновки.

Явище телегоній, яке існує в природі і в людському суспільстві, описане за кілька тисячоліть у

Біблії до її офіційного перевідкриття селекціонерами в середині XIX сторіччя.

Замовчування телегонії в сучасних засобах масової інформації нічого, крім шкоди, не несе як суспільству, так і конкретній особі і веде до розбещення суспільства та стирання спадковості і внесення великих зрушень в генофонді людини.

Слід ретельніше й уважніше читати старовинні джерела інформації і в тому числі Біблію і знаходити давно відоме і забуте, яке видається новим і відкритим уперше.

ЛІТЕРАТУРА

1. Біблія. Святе письмо Старого та Нового заповіту. – Рим-Торонто: Видавництво ОО Василян, 1991. – 1422 с.
2. Біблія або книги Святого письма Старого і Нового заповіту. -Всеукраїнське євангельсько-баптистське братство.- Ювілейне видання з нагоди Тисячоліття християнства. – 1988. – 1523 с.
3. Ігор Каганець. Арійський стандарт. – К.: Видавництво А.С.К., 2006. – 336 с.

SUMMARY

TELEGONY: HISTORY, THEORITICAL BASIS, PRACTICE

Lazoryk M.I.

There were analyzed several historical sources of telegony as a science of XIX century and the Bible available to everybody. It was shown that the main theses of telegony have been represented in the Old and New Testaments as principles followed by ancient Jewish people. The article deals with the problem of modern ignorance of telegony theses.

Key words: Telegony, Bible